

Molnár Károly (Hosszúfalu, 1901. jan. 19. – 1985. márc. 18. Sepsiszentgyörgy) – zenepedagógus, zeneszerző, karmester és kórusvezető. Középiskolai és zenei tanulmányait Brassóban végezte, ugyanott és Sepsiszentgyörgyön fejtette ki sokoldalú tevékenységét. Munkásságának fő területe a szimfonikus zene (szimfóniák, indulók, programművek, köztük a *Kárpáti visszhang; Remény*). Hangszeres kamarazenéjéből kiemelendők hegedű-zongora-szonátái. A zenés színpad számára írt operettet (*A puszta rózsája*), kísérőzenét szerzett Lope de Vega *A kertész kutyája* c. darabjához, pantomímet Tompa Mihály költeménye alapján (*Havasi táncos*). Zenés vígjátéka – Barkó György versbetéteivel – Antal Péter szövegkönyve alapján készült (*Száll a labda*). Szemlér Ferenc fordításában Maria Banuş versére kantátát komponált (*Hazám*). Ady, József Attila, Juhász Gyula költeményeinek felhasználásával dalokat és kórusműveket szerzett. Stílusát a könnyen rögzíthető dallamosság és harmóniai-formai áttekinthetőség jellemzi.

(B. A.)

Berde Zoltán: *Zenei élet az Őrkő alatt*. Igaz Szó 1968/8. – László Attila: *M. K. Művelődés* 1974/11. – Beke György: *Igazi hős*. A Hét 1976/41.